

לוטזיות

את ההודעה הרגינש חרותינטש נדולה, אלא יחד עס זה געשה בשרו חרודין חרודן, בחינת "ויחד" ... הדרעתו וו כחובת אונליות, פשונילפועית שאן הוא נוקק לה והוא כספר קחתום לכל אנשי סקומו, עצם דבר הרחאותו, נודע לו עפי נוראה שוה עיי בעי הנסיוון שקדן טהו שכנלו בשעם הדרעות פען אלו, והם—טעי אלו שהחזרו לפניהם, עצם באבב עשויה. נשאלת השאלה: אם הוא אורה ארץ־ישראל—הרוי יש לו שפה רשותה שלו—עכברית—ואם כן לטה מודיעיס לו עיר התאזרחותו דוקא בלועות שנייה טובנת לו כלל ונכל? משול לשדר ששוברו בצדו פוסף אותו כולם, פפני מה השבייה את שמתהו והטילו פסול באזרחותו למסרע?!

כך קכל לטני חנרי ואני בכחתי את פני בקרקע ושתקתי, פנבי כל מה שנעשה לנו בעמ האחים—הרוי וזה אין וכאפס.

נחים איש נסדו

חברי לעליה שהשתקע בטושב בא אליו היום, בירוי הומנת המטשלת ופיו טלא טענות:

בעלתו ארצה שרכף את כל גשרים מאחורי וקשר את נורלו בנורל הארץ הזאת, טיום בווא הנה שאמ' בכל גפשו ומאודו להיות אורח אי' שלם בכל פרטיו ורדקוי ובכליינעינט חכה ליום שהדבר הזה יבוא לידי ויקייננו; ובמעבר השנהות הראשונות הדרושים עפי חוק לא החטייך אף יום אחד והניש בקשה להתי אזהרות, הוא עשה זאת מחוק שמהאטתייה.

והנה אחרי ותן רב של צפיה בא היום הטקווה: הנה הומנת המטשלת לבוא לנצרת לכא את העודת התאזרחות. סוף סוף נטלה שאיטחו הרוי הוא כבר אורח ארצי־ישראל! מילחא זוטראן! אחורי טהרות אורכה של דירות נורדיים, אורחי ארצות הנילה, הרוי הוא, אורח ראשון בדורותינו במכורחה, חוליה רашונה בשרשראת אורחים בארץם הם, בסקול